

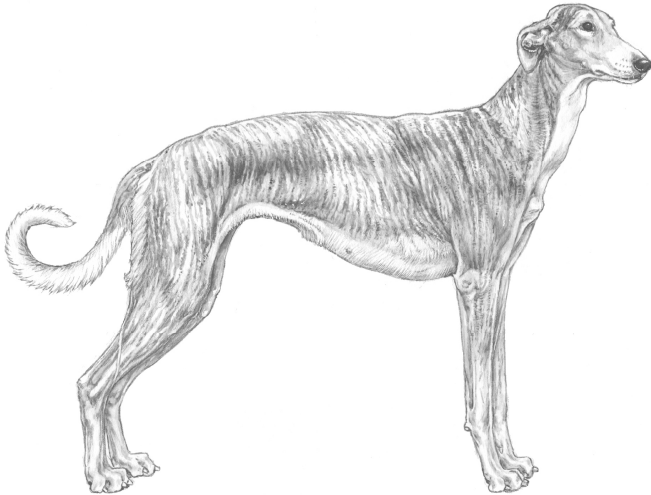
Ryhmä: 10

FCI:n numero: 333
Hyväksytyt: FCI 1.10.1999
SKL-FKK 4.10.2000

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

PUOLANVINTTIKOIRA
(CHART POLSKI)
Alkuperämaa: Puola

1/5

M.Davidson

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS: Jäniksen, ketun, metsäkauriin ja trapin lisäksi myös suden metsästyksen käytettävä koira.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Tiedetään, että puolanvinttikoiria on ollut Puolassa 1200-luvulta lähtien; rotu polveutuu luultavasti salukin tyyppisistä aasialaisista vinttikoirista. Venäläinen kirjailija Sabaniejew väittää, että puolanvinttikoiria olisi englanninvinttikoiran ja venäjänvinttikoiran risteytyksen tulos. Tämä on mahdollonta, sillä venäjänvinttikoiria oli tuntematon ennen Iivana Julman hallituskautta 1500-luvulla. Puolanvinttikoiria on mainittu usein etenkin metsästystä koskevassa kirjallisuudessa. Koiria esittävät piirroset ja maalaukset ovat hyvin yhdenmukaiset. Koirien samankaltainen yleisvaikutelma niissä todistaa, että risteytyksistä huolimatta puolanvinttikoiran alkuperäinen ulkonäkö on säilynyt muuttumattomana 1800-luvun lopulle asti.

YLEISVAIKUTELMA: Suurikokoinen, voimakas ja lihaksikas, selvästi voimakkaampi ja ääriivivoiltaan karkeampi kuin muut lyhytkarvaiset vinttikoirat, ei kuitenkaan raskas eikä lymfaattinen. Muistuttaa esi-isäänsä, aasialaista vinttikoiraa. Vahva rakenne ja tiivis runko, selvästi näkyvissä oleva lihaksisto ja voimakkaat leuat osoittavat, että puolanvinttikoiria on käytetty metsästyksen kotimaansa vaativissa ilmasto-olosuhteissa. Tärkeä osa puolanvinttikoiran yleisvaikutelmaa ovat ilmeikkäät silmät, joiden katse on eloisa ja terävä.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Rungon pituuden suhde säkäkorkeuteen tulisi olla 10,2 – 10,3 : 10.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Puolanvinttikoiria on omanarvontuntoinen, itsevarma, pidättyväinen ja rohkea. Ajaessaan riistaa se on nopea, hyvin taitava ja väsymätön. Sen reaktiot työskennellessä ovat nopeita ja rajuja.

PÄÄ: Vahva, kuiva ja pitkä. Pään pituuden suhde säkäkorkeuteen on uroksilla 37 - 39 % ja nartuilla 36 - 38 %. Kuonon pituuden suhde kallon pituuteen on 1 : 1, mutta kuono voi olla hieman pitempi. Poskikaarien kohdalla pään leveyden suhde pään pituuteen on noin 38 %. Silmien edestä mitatun kuonon ympärysmittaan suhteen pään pituuteen tulisi olla noin 80 %.

KALLO-OSA: Kallon yläosan tulisi olla tasainen ja otsaurteen vähäinen, toivottu syvyys on noin 5 mm. Otsaluut ja kulmakaaret ovat hieman erottuvat. Kallon ja kuonon sivulinjojen tulisi sulautua huomaamattomasti toisiinsa.

OTSAPENGER: Vain hieman erottuva.

KIRSU: Väriältään musta tai tumma, suuri ja huulien etupuolelle työntyvä.

KUONO-OSA: Vahva ja vain hieman kirsua kohti kapeneva, ei terävältä vaikuttava vaan pikemminkin tylpempi kuin vinttikoirilla yleensä. Kirsu on mieluiten hieman kuononselkää alempana. Kuonon ja kallon ylälinjojen tulee olla hieman eri suuntaiset.

HUULET: Kauttaaltaan selväpiirteiset ja kuivat olematta liioitellut. Kuonon etuosassa ylähuuli voi muodostaa pienen poimun, joka peittää alahuulen pigmentoituneen reunan. Huulet eivät koskaan ole roikkuvat eivätkä peitä alaleukaa.

LEUAT / HAMPAAT / PURENTA: Leuat ja hampaat ovat vahvat. Leikkaava purenta, tasapurenta hyväksytään.

SILMÄT: Tummat silmät ovat toivottavat. Iiriksen väri vaihtelee tummanruskeasta meripihkan väriseen karvapeitteen värin mukaisesti. Silmät ovat ilmeikkäät, melko suuret, hieman vinoasentoiset ja mantelinmuotoiset. Ilmeen tulee olla tyyppilinen eli eloisa ja terävä.

KORVAT: Keskikokoiset ja melko kapeat. Korvalehden rusto on suhteellisen pehmeä ja korvat vaikuttavat melko paksuilta. Korvat ovat kiinnittyneet silmien tasolle ja eteenpäin vedettynä korvalehden kärki ulottuu helposti silmän sisäkulmaan. Sallitut asennot ovat: taaksepäin taittuneet ja niskaa koskettavat, harjakaton muotoiset sekä tarkkaavaisella koiralla täysin pystyt tai kärjestään hieman eteenpäin taipuneet.

KAULA: Pitkä, lihaksikas ja vahva; poikkileikkaukseltaan soikea ja säkälinjasta loivasti nouseva. Kaula on melko korkea-asentoinen. Lepoasennossa puolavinttikoiran pää on hieman alempana kuin englanninvinttikoiralla.

RUNKO: Koiran seistessä vapaasti säkäkorkeuden tulee olla sama kuin korkeus lantion korkeimmalla kohdalla.

YLÄLINJA: Rintakehän kohdalla suora ja lanteen kohdalla hieman kaareva. Naruilla lähes suora lanneosan ylälinja ei ole virhe.

SÄKÄ: Vähäinen, mutta erottuva.

LANNE: Leveä ja lihaksikas.

LANTIO: Viisto, hieman laskeva, pitkä, lihaksikas ja leveä; sarvennaiset ovat etäällä toisistaan (etäisyys on noin 12 - 14 % säkäkorkeudesta).

RINTAKEHÄ: Erittäin tilava ja syvä (ihanne on, että rintakehä ulottuu rintalastan kohdalla kyynärpäiden tasolle), edestä katsottuna kohtalaisen leveä. Kyljet ovat selvästi kaarevat, eivät tynnyrimäiset. Kylkiluut ovat pitkät, selkärankaan nähden viistot ja niiden tulisi olla taaksepäin kaareutuneet. Rintalasta on pitkä.

ALALINJA JA VATSA: Vatsalinja on nouseva.

HÄNTÄ: Hapsuinen, pitkä, tyvestään vahva, leptilassa matala-asentoinen. Hännänpään tulee kaartua sirpinmuotoisena ylöspäin tai muodostaa täysi ympyrä. Koiran ollessa rauhallinen häntä voi joskus riippua suoraan alaspäin, mutta ei koskaan kuten lehmän häntä. Liikkeessä häntä voi nousta, hännän tyvi ei kuitenkaan saa nousta lannetta korkeammalle.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat pitkät, kuivat, hyvin lihaksikkaat ja edestä katsottuna yhdensuuntaiset, eivät liian kaukana toisistaan.

OLKAVARRET: Pitkät; etäisyys kyynärpästä maahan suhteessa säkäkorkeuteen on noin 54 %. Koiran tulee olla tasapainoinen siten, ettei se vaikuta suhteettoman korkearaajaiselta.

VÄLIKÄMMENET: Hieman viistot.

KÄPÄLÄT: Soikeat; varpaat ovat tiiviisti yhdessä ja selvästi kaareutuneet.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat pitkät, hyvin lihaksikkaat, melko hyvin kulmautuneet, hieman taka-asentoiset ja hieman toisistaan erillään, kuitenkin selvästi vähemmän kuin englanninvinttikoiralla. Takaa katsottuna raajojen tulee olla yhdensuuntaiset.

SÄÄRET: Pitkät.

KINTEREET: Vahvat.

KÄPÄLÄT: Soikeat ja hieman etukäpäliä pitemmät. Varpaat ovat hyvin kaareutuneet ja tiiviit.

LIIKKEET: Sujuvat ja tarmokkaat; tarkoituksenmukaiset etu- ja takakulmaukset mahdollistavat raajan ojentumisen eteenpäin pitkään ja vapaaseen askellukseen sekä käynnissä että ravissa. Hitaasti liikuttaessa vinttikoirat voivat peitsata, mutta vauhdin kiihtyessä niiden tulee siirtyä normaaliin liikkeeseen. Takaraajojen liikkeet ovat rodun erityispiirre: ei ole virhe, jos takaraajat ovat hitaassa ravissa yksijälkiset.

NAHKA: Tiiviisti rungonmyötäinen ja joustava.

KARVAPEITE

KARVA: Kimmoisan tuntuista ja melko karheaa, ei jäykkää muttei silkistäkään. Karvan pituus rungossa vaihtelee, se voi olla pitempää sään päällä ja lyhyempää kyljissä. Rintalastan kohdalla ja raajoissa karvapeite on lyhintä. Vatsassa karvapeite on hienolaatuisempaa ja harvempaa. Pakaroissa ja hännän alapuolella koko pituudelta karva on pisintä ja silti myös karheaa muodostaen housut ja häntään harjan.

VÄRI: Kaikki värit ovat sallitut. Silmäluomien reunat ja kirsu ovat mustat tai tummat; kun karvapeite on vaaleampi ts. sininen tai hiekanvärinen, vastaavat värit ovat sininen ja hiekanvärinen.

KOKO

SÄKÄKORKEUS: Ihannesäkäkorkeus uroksilla 70 - 80 cm ja nartuilla 68 - 75 cm. Ihannetta suurempi koko on sallittu, kunhan tyyppillinen rakenne säilyy. Rotumääritelmän antamaa ihannetta hieman pienempi koko ei kuitenkaan ole hylkäävä virhe, mikäli koira muutoin on moitteeton.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

Yleisvaikutelma: Huomattavat poikkeamat rungon mittasuhteissa, hauras tai hento luusto, heikko lihaksisto tai lymfaattinen rakenne.

Luonne: Flegmaattisuus, liiallinen arkuus tai aiheeton aggressiivisuus.

Pää: Liian kupera otsa tai kuononselkä, liian selvästi erottuva otsauurre, liian voimakas otsapenger, pieni tai terävä kirsu; voimakkaasti kehittyneet huulet, heikot leuat, ala- ja yläpurenta sekä huomattavat hammaspuutokset (paitsi P1); ulkonevat silmät; litteästi pään sivuilla olevat korvat.

Kaula: Lyhyt, ohut, liioitellun pystyasentoinen (kuten italianvinttikoiralla) tai liioitellun matala-asentoinen (kuten venäjänvinttikoiralla).

Runko: Rintanikamista lähtien kaareva selkälinja tai liian kaareva lanneosa; litteä tai matala rintakehä; lyhyt rintalasta; niin takana sijaitseva rintalastan kärki, ettei se sivulta katsottuna näy lavan kärjen takaa.

Häntä: Kokonaan selän yläpuolelle tai sivulle kaartunut.

Raajat: Pystyt lavat, ulko- tai sisäkierteiset kynärpäät; ulkokierteiset käpälät, epämuodostuneet päkiät; liian niukat takaraajojen kulmaukset, pihtikinttuisuus, länkisäärisyys ja hajavarpaisuus.

Nahka: Paksu tai löysä, ei tarpeeksi joustava.

Karvapeite: Vaaleanpunaiset tai täplikkäät kirsu ja silmäluomien reunat; vaalentuneet kirsu ja silmäluomien reunat muilla kuin sinisillä ja hiekanvärisillä yksilöillä.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Pienet silmät, kolmionmuotoiset silmäaukot.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.